

lægges der en Yttring saalydende: „Vi ville være saaledes rustede, at vi, hvis Dieblisset vil fordre det, kan værne vor Frihed imod eventuelle Angreb“. En Højstoleforstander udtalte den 19de April i Sinding, at „havde Folket havt Vaaben i 1877 og 1885, var Provisoriet ikke kommet, det var ikke blevet taalt. Vi fik Friheden i 1848 for Intet, men nu kom Kampene. Ege overfor den fysiske Magt var der ikke Andet at gøre end at sætte Magt imod Magt; derfor skulde man slutte sig til Riffelringen; den havde hjulpet til Seiren i Norge“. Endnu kun en Bemærkning. Der tillægges en bekendt Folkethingsmand en Udtalelse af 17de Mai, altsaa 10 Dage efter den provisoriske Lovs Udstedelse, som gik ud paa, at „selvsølgelig skulde Riflerne bruges mod Høire og Regjeringen“. Se disse Ting ere jo tilstrækkelige, naar man endelig vil have fremdraget Exempler paa, hvad denne Riffelbevægelse gik ud paa, nemlig paa at skabe en bevæbnet Magt i Samsundet, som eventuelt skulde anvendes imod Regjeringen, i ethvert Fald kunde anvendes som en Trusel imod den. Men naar saadant Noget er foregaaet, er en Foranstaltning fra Lovgivningsmagtens Side i høi Grad paa-trængende; thi ingen Regjering kan finde sig i, at der arbeides hen til at skabe en bevæbnet Magt i Samsundet, der kan træde op imod Regjeringen. Der kan derfor ikke være nogen Tvivl om, at der i dette Tilfælde, om i noget, har været de gyldige Betingelser til Stede for Udstedelsen af en provisorisk Lov. Nu bliver det da Spørgsmaalet, hvorledes Rigsdagen, og for vort Bedkommende dette Thing, bør stille sig til den foreliggende Lov, om der er Grund til at opretholde den uforandret eller ikke. For mig er der ikke Tvivl om, at man bør give en Lov af samme eller et noget ændret Indhold. Jeg tror nok, at den store Befolkning ude paa Landet, i det Mindste naar man ser bort fra Skraalhalsene, er kommen til noget større Ro og Besindighed, end der herskede i April Maaned, men jeg tvivler ikke om, at hvis den gjældende Lov faldt bort, vilde Agitationen meget hurtig søge at faae den samme Bevægelse op igjen som den, man havde i April Maaned. Men dertil kommer en anden Ting, og det er, at naar man en Gang i det praktiske Liv er bleven opmærksom paa, at der er en Mangel i den bestaaende Lovgivning, og man saa, naar Rigsdagen ikke er samlet, ved en provisorisk Lov sætter en Stopper derfor, er der god Grund til at lade den Lov gaa over til at blive vedvarende. Der kan komme Bevægelser op til næste Mar, om 10 Mar eller om 20 Mar af lignende Beskaffenhed, og saa bør Øvrigheden

selvsølgelig være udrustet med den fornødne Magt til at skride ind derimod. Derfor er der vel fuldstændig god Grund til at give en saadan Lov paa dette Omraade. Noget Andet er det, om der ikke var Grund til at foretage Forandringer i den foreliggende Lov eller til muligvis at give den nogle Udvidelser. Jeg skal for mit Bedkommende gjøre opmærksom paa, at jeg savner en Straffebestemmelse for dem, der overtræde § 1 ved ikke at foretage den der befalede Anmeldelse til Politimesteren. Ganste vist bliver der ført Kontrol fra Tolbvæsenets Side, men det forekommer mig, at der ligesuldt skulde være en Straffebestemmelse for dem der ikke opfyldte Bestemmelsen om at melde Indførselen til Politiet. En anden Ting er det, at en provisorisk Lov, ordentligvis jo kun rammer, hvad der i Dieblisset er fornødent, men naar man skal give en vedvarende Lov, er der Grund til at træffe Bestemmelser, der ere tilstrækkelig fylldige, og som gaa til Bunds i Sagen. At Lovforslaget kun giver Bestemmelser med Hensyn til Indførsel af Vaaben og ikke med Hensyn til Fabrication af Vaaben er jo ganske naturligt, fordi der ikke for Tiden foretages nogen privat Fabrication af Vaaben her i Landet; men det kan jo komme, og der turde derfor være al Grund til, naar man giver denne Lov, saa at optage en Bestemmelse i den om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Fabrication af Vaaben. Der er derhos en anden Ting, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og som jeg tror bør finde sit Udtryk i Loven, selv om man derved skulde komme til at foretage Forandring i Lovens Titel og drage noget Mere ind under den. Der var en Eiendommelighed ved Riffelbevægelsen i April Maaned, som ellers ikke pleier at følge en Virksomhed for at forberede Oprør, Opstand og Voldsomheder, og det var den Ostentation, hvormed man traadte op og udtalte sig om Bevægelsen. Sagen var nemlig den, at man foruden at søge at organisere en bevæbnet Magt, der kunde optræde fjendtlig lige overfor Regjeringen, til lige tilføjede at ophidsje Befolkningen, at demoralisere den ved at vække urigtige Forestillinger hos den om, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er tilladt. Det er nemlig Noget, som gjerne pleier at følge med politiske Rumlerier, at man søger at forvirre den store Mængdes Retssbegreb, idet man søger at vække dens Misnøie med Regjeringens Myndighed. Man søger navnlig at vække den Forestilling hos Befolkningen, at i Politiken er Alt tilladt, ogsaa det at begaa Lovovertrædelse, og for at man lettere skal tro Agitatorerne, kalde man det, der begaas som en almin-